

Ting for forhaabentlig i denne Omgang ikke at vende tilbage. Ordningen af Personbanegaardsforholdene i en By, hvor $\frac{1}{2}$ Million Mennesker ere samlede, er jo af allerstørste Betydning. Opgaven løses nu, om end ingenlunde fuldt ud, saa dog paa væsentlige Punkter paa en saadan Maade, at man maa sige, at Resultatet er særdeles tilfredsstillende. Særlig vil jeg lykønske det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) til, hvad han her har udrettet for sin By baade ved i sin Tid at fremsætte den Plan, paa hvilken Forslaget bygger, og ved sit mangeaarige ihærdige Arbejde for Sagens Gennemførelse. At Statskassen kommer til denne Sags Løsning paa ret gode finansielle Vilkaar, er utvivlsomt. Hvorledes Sagen stiller sig for Københavns Kommune er mere tvivlsomt, det kan ikke overses i Øjeblikket, det er noget, der først vil vise sig en Gang i Fremtiden. Naar det foreliggende Forslag i høj Grad bygger paa, at det københavnske og frederiksbergske Sporvejsnet skal udnyttes, tror jeg, at man der ser noget for optimistisk paa Sagen, men man maa paa det nuværende Standpunkt slaa sig til Ro med, at Lederne af disse store Sporvejsnet have arbejdet med paa Opnaaelsen af det Resultat, der her foreligger, og man kan vel derfor ogsaa gaa ud fra, at de til sin Tid ville gøre det mest mulige for, at de Forhaabninger, der næres til, hvad Sporvejene skulle kunne udrette, ikke blive beskæmmede.

Jeg ønsker at udtale min Tak til det ærede Udvalg for det Forslag, her er fremsat med Hensyn til Frederiksberg og Nørrebro Stationer. Det erkendes fuldt ud i disse Dele af vor By, at en god Løsning for hele København ogsaa er af største Betydning for de Bydele, som nu ved Forslagets Gennemførelse i det væsentlige miste deres lokale Stationer. Jeg er taknemmelig for, at man har opfyldt vore Ønsker om, at Persontrafikken fra disse to Banegaarde vil kunne opretholdes, og jeg takker den ærede Ordfører for de Udtalelser, han i Slutningen af sit Foredrag fremsatte om, at hvis det skulde vise sig i Fremtiden at være hensigtsmæssigt eller nødvendigt endog at gaa til den løftede Ringbane derude, vil man ogsaa fra Statsmagtens Side tage imod dette med Velvillie og eventuelt gennemføre det, jeg haaber, paa taalelige Vilkaar. Sikkert vil ikke alene en Lov efter det foreliggende Forslag, men ogsaa denne bebudede Udvikling i Fremtiden være økonomisk gunstig for Statskassen, al den Stund det al-

tid viser sig, at jo lettere Adgang de forskellige Dele af en stor Befolkning have til — her for Jernbanevæsenets Vedkommende — at komme til Station, i desto større Grad blive Banerne trafikerede, saa at Indtægterne ville vokse i ikke ringe Grad ved, at der aabnes større Mulighed for Afrejse fra og Ankomst til Stationerne. Med disse Ord skal jeg, idet jeg takker for den Forbedring, der her er foreslaaet, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Det af mig stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa at nedsætte den i Lovforslaget nævnte Sum med 215,000 Kr., er en Følge af den ved Lovforslagets 2den Behandling vedtagne Ændring, hvorefter Svanemølle-Stationen udgaar af Anlægget. Det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget, hvorved det udtrykkelig udtales, at Personfærdsel paa Forstadslinien ikke er udelukket, stemmer ganske med min Betragtning af Sagen, og jeg har givet det min fulde Tilslutning.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) udtalte sin Tilslutning til Lovforslaget, for hvilken jeg bringer ham min bedste Tak. Samtidig mente det ærede Medlem dog ikke at burde undlade at betone, at han havde haft nogen Betænkelighed i finansiell Henseende, naar han saa hen til den meget betydelige Udgift, som Loven medfører, og han fremhævede, at han nærede nogen Frygt for, at en saa stor Udgift for Statskassen kunde virke hemmende med Hensyn til Udviklingen af Jernbaneanlæg i andre Dele af Landet. Jeg skal dertil sige, at jeg fuldt ud kan forstaa Betænkeligheder af denne Art. De ligge jo ganske nær. Det er imidlertid min fulde Overbevisning, at denne Udgift, skønt den andrager en stor Sum, ved at fordeles paa en længere Aarrække, saaledes som Hensigten er, paa ingen Maade vil overstige vore Finansers Ydeevne, saafremt Indtægterne kun flyde normalt, og at den derfor heller ikke vil lægge Hindring i Vejen for, at vort øvrige Jernbanenet stadig udvikles paa tidssvarende Maade og suppleres med de Linier, som endnu staa tilbage at udføre. Jeg har allerede ved en tidligere Lejlighed udtalt, at jeg anser det for givet, at der i næste Samling fra Regeringens Side maa komme til at foreligge et Forslag, indeholdende en Plan for de nærmest kommende Aar med Hensyn til Anlæg af ny Privatbaner, og jeg skal i Til-